

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святитель Єпіфаній, Єпископ
Кіпрський**

**St. Epiphanius the Bishop of
Cyprus**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Вони не встоять проти цього камені,
тобто проти істини.»

“They will not prevail against the rock, that is,
the truth.”

Українці православні Монреалю а зокрема з Громади Покрови Пресвятої Богородиці, в якій зараз я служу душпастирем, пригадують із любов'ю та вдячністю православного українського Пастиря-сповідника, який писав, проповідував і вчив свою паству і очолював будову Святинь – між ними й нашої – який святкував свій День Ангела на 25-го травня. Це – Всечесніший о. Протопресвітер Єпіфаній Чижів, який упокоївся в Бозі 7-го листопада 1991 р. Він часто згадував як зразок свого життя й віри, угодника Божого, якого пам'ять святкуємо 25-го травня (це – 12-го травня за юліанським календарем), Святителя Єпіфанія Кіпрського.

The Ukrainian Orthodox of Montreal, and especially those of the Hromada of St. Mary the Protectress of which I am honoured to be the current Pastor, recall with fondness the zeal and dedication of a good Shepherd and Confessor who wrote, preached and taught his flock and presided over the building of Churches – including ours – who celebrated his Patron Saint's Day on May 25. It is the Right Reverend Protopresbyter Epifanij Czyziw who reposed in the Lord on November 27, 1991. He would often recall the model of his life in the faith, whose memory is celebrated on May 25 (which is May 12 on the Julian calendar), St. Epiphanius of Cyprus.

Цей надзвичайний муж Церкви упокоївся в Бозі на кораблі, на якому він повертався до Кіпру вирішивши покинути Собор Дуба

This remarkable Church man reposed in the Lord in 403 upon a ship on which he took passage having decided to abandon the Synod of the Oak near Constantinople, which was convened to condemn St. John Chrysostom. In

близько Константинополя, який був скликаний засудити Св. Іоана Золотоустого. У його відданості поборюванню ересей, тобто неправильних вірувань, Епіфаній став переконаний, що Св. Іоан проповідував наче церковне вчення богословські припущення Орігена, яких уважав противними Християнському віронавчанню. Та коли він переконався, що закиди проти Св. Іоана були основані на політичних міркуваннях та міжусобицях, він відмовився бути причасним до такої несправедливості. Він передбачив свій відхід від земного життя і дав останні накази своїм послідовникам перед своїм упокоєнням.

Св. Епіфаній народився в Палестині і навернувся з юдаїзму до християнства коли побачив, як християнський монах, Лукіян, віддав свою одягу одному убогому. Сестра Епіфанія, Гонорія, була римською імператрицею. Здобувши чудову освіту, Епіфаній вирішив завершити її духовним знанням і прийняв монашество під наглядом великого аскета Преподобного Іларіона. Одного разу він втікав від земної слави у пустиню і там його схопили злодії, які тримали його в неволі три місяці аж доки він не навернув одного з них, щоб став монахом як і він. Цей чоловік, Іван, ходив з ним усе своє життя і записував його життя та діяння.

Після відданої Молитви та порад від Св. Іларіона, Епіфаній погодився прийняти сан Архієпископа Саламіну, у митрополічій катедрі Кіпру. Він блискучо послужив своїй пастві і всій Церкві і його часто кликали на пораду інші Єпископи та володарі.

Епіфаній особливо посвятився збереженню чистоти православного віронавчання і написав дві книжки, які описали й опрокидали ересі в Церкві Христовій впродовж 4-ох століть. Ці книги «Анкорат» («Якір») та «Панарій» (якій дав підзаголовок «Аптека з корисними ліками

his zeal to combat heresies, or perverted beliefs, Epiphanius had become convinced that St. John was proclaiming as doctrine some of the speculations of Origen which he considered to be contrary to Orthodox teaching. He realized, however, that the charges against St. John were due to political and interpersonal considerations and so refused to be a part of the travesty. He foresaw his death and gave final instructions to his followers before his repose.

St. Epiphanius, born in Palestine, converted from Judaism to Christianity upon seeing a Christian monk, Lucian, giving away his clothes to a pauper. His sister was the Roman empress, Honoria. Having received an excellent education, he determined to seek also the training of his soul by embracing monasticism in obedience to the great ascetic, St. Hilarion. Once, he fled earthly glory to the desert where he was captured and held for three months by some robbers. He was released after converting one of them to become a monk like himself, and this man, John, accompanied him until his death and recorded his life and works.

After much prayer and counsel from St. Hilarion he agreed to accept the episcopate of Salamis which was the metropolitan see of Cyprus. He served his flock and the entire Church with great distinction, often being consulted by other Bishops and Christian rulers.

Epiphanius was particularly dedicated to preserving the purity of Orthodox teaching and compiled two books which catalogued and refuted heresies in the Christian Church throughout her first four centuries. These books, the *Ancoratus* ("Anchored") and the *Panarion* ("Medicine Chest") provide valuable insights into Orthodox theological thought as well as into church life in the fourth century. At times Epiphanius' zeal for Orthodoxy exceeded his academic dedication to accuracy of information and he could be quite tactless. On occasion he would state that he was writing from hearsay rather than from

від укусів отруйних тварин і плазунів») дають важливі огляди православної богословської думки, як також церковного життя взагалі, підчас 4-го століття. Часами Єпіфанія ревність зберегти православ'я перевищувала його відданість достовірності інформацій і він міг бути досить нетактовним. Часами він і писав, що в даній ситуації він пише на підставі почутого а не прочитаного.

Однак Церква відзначила його глибоку побожність, його щедрість та співчутливість особливо до убогих і його записала між своїми світочами, яких ми шануємо і намагаємось наслідувати їхні добрі діла та ревність. Так було з нашим улюбленим о. Єпіфанієм Чижовим, колишнім Парохом Громади Св. Покрови в Монреалі. Нехай подасть йому Господь упокоєння між всіма Святими. І за молитви Св. Єпіфанія і недавно спочилого Пастиря, Протопресвітера Єпіфанія, який очолював побудову Святині присвяченої Покрови Пресвятої Богородиці в Монреалі, нехай зростаємо ми в любові та радості в служінню Господові, Який сказав, що ми пізнаємо Істину і Істина нас визволить! (Івана 8:32). Амінь.

documentary evidence.

Nonetheless the Church has noted his deep piety, his generosity and his compassion especially for the poor and has ranked him among its luminaries whom we honour and whose good deeds and zeal we seek to follow in our own lives. This was certainly the case with our beloved Fr. Epifanij Czyziw. May the Lord grant him rest with all the Saints. And through the prayers of St. Epiphanius and our own Pastor, who presided over the building of our temple in Montreal in honour of the Protection of the Most Holy Theotokos, may we grow in love and joy in service of the Lord Who said that we would know the Truth and that the Truth would bring us liberty (John 8:32). Amen.